

Ingeniøren på studietur i Italien

Onsdag d. 06/04

En overskyet forårsformiddag i Rom tog vi toget fra udkanten af Rom til den centrale del af hovedstaden, hvor vi straks begav os mod dagens aftale på den danske ambassade. Her tog Stefan, der arbejder med italiensk politik på ambassaden, imod os for at fortælle om, hvad en ambassades daglige arbejde egentlig går ud på.

Her fik vi blandt andet indsigt i, hvordan ambassaden kan hjælpe danske firmaer med at få fodfæste på det italienske marked, men af særlig interesse for praktikanter på et teknologisk funderet medie var det, at den gængse italiener ser det danske samfund som et velfungerende samfund, hvor det offentlige spiller og digitaliseringen er nået rigtig langt. Faktisk bliver Danmark ofte brugt som et prima eksempel på, hvad det italienske samfund skal stræbe mod. Pudsigt, når man samtidig i danske medier kan læse om, hvordan det nye digitale ID, MitID, har været nede i flere dage efter lanceringen, og at løsningen bliver kritiseret enormt blandt danskerne. Stefan kunne fortælle, at man i Italien stadig betaler sine regninger via fysisk post. På den måde blev tingene sat i perspektiv.

Interessant var det også, at Stefan forklarede, hvordan det sydlige Italien kun har adgang til ét højhastighedstog, der går til Rom, mens det nordlige Italien er tæt forbundet af sådanne tog. Det er med til at skabe ulige sociale forhold mellem de to dele af landet. En pudsig historie om, hvordan en relativt simpel teknologi som et tog kan have stor indvirkning på samfundet.

Apropos tog skulle vi selv nå et, så vi sagde farvel og tak til Stefan fra ambassaden og begav os ind mod banegården for at tage et tog nordpå til Perugia. Efter at være blevet mødt af en togkonduktør med et

foryrgende italiensk engagement i billetkontrol – hun kastede et kort blik på én mobilskærm og gik videre – indlogerede vi os i vores lejede lejlighed og spiste en omgang fortrinlig pasta på den lokale restaurant.

Torsdag d. 07/04

De følgende tre dage brugte vi på journalistfestivalen i Perugia. Vi delte os op og hørte forskellige interessante oplæg i grupper eller hver for sig. For at holde det til en overskuelig længde, nævner vi bare ét eksempel på et oplæg fra hver dag.

Første dag på journalistfestivalen bød desværre på overskyet vejr, men vi hørte om, hvordan Candice Fortman fra det Detroit baserede Outlier Media sammen med sine kolleger bruger alternative metoder til at skaffe historier. En af disse var en SMS-service, hvor borgerne kunne skrive ind med et problem i deres nærområde, som de gerne ville have mediet til at dække. En journalist har så mulighed for at følge op på beskeden ved at ringe borgeren op og få det uddybet. Journalisterne brugte dog også tid på at svare på helt basale ting såsom, hvornår den næste bus til downtown gik fra borgerens lokation. Noget, der fik en i

publikum til at spørge, om det overhovedet er journalistik, Outlier Media laver. Til det svarede Candice Fortman, at hun var bedøvende ligeglad med prædikaten, så længe det gjorde en forskel i lokalsamfundet. Lidt ekstremt, men en af de klare pointer var, at journalister har mistet tilliden fra borgerne, og en service som den her er med til at kunne skabe troværdighed og en forbindelse til de lokale.

Fredag d. 08/04

Endnu en dag i Italien med overskyet vejr, lidt for kold kuling og endog et par dråber regn hist og her. Selvom vejrguderne skuffede os gevaldigt, fik vi nu alligevel fyldt vores hoveder med nogle kloge tanker om journalistik.

Nævneværdigt var en paneldebat med journalister fra Reuters, Guardian, The Washington Post og New Scientist, der dækker naturvidenskab og særligt klimaforandringer. Her gav de konkrete do's and don'ts til, hvordan man dækker klimaforandringerne på en sober måde – de kaldte det 'løsningsjournalistik.' En af deres pointer der

virkelig ræsonnerede, var, at det flyder med nye fantastiske idéer og teknologier, som angiveligt kan redde verden, hvor det er vigtigt at stille sig kritisk. Et godt eksempel er konceptet 'smart cities,' som med Adam Vaughan fra New Scientists tørre, britiske konstatering er komplet bullshit og blot er en måde for store virksomheder at skabe opmærksomhed om sig selv. Han mener, at man altid bør undersøge, om der er blevet bygget noget konkret, og om der er investeret penge i det. I forlængelse af det havde han også en pointe med, at journalistik om teknologi bør kunne genskabes andre steder end bare ét hyperspecifikt sted. Hvis forskere har udviklet en ny luftrensningsteknologi og afprøvet det i en lille by i Chile under meget specifikke forhold, men det ikke kan lade sig gøre at genskabe andre steder i verden, hvor meget er det så værd?

Adam Vaughan repræsenterede et nichemedie, New Scientist, mens Chris Michael sidder på omnibusmediet The Guardian. Derfor var det interessant at høre, at førstnævnte ikke mente, at en journalist kan forklare for mange tekniske ting, mens sidstnævnte sagde, at han ofte redigerede for lange tekniske forklaringer ud af hans journalisters artikler. Han nævnte, at folk altid kan undersøge ting mere i detaljerne, hvis de ønsker det.

En god påmindelse om, at ikke alle læsere har lyst til den lange, snørklede forklaring af, hvordan CO2-lagring fungerer, som læserne på Ingeniøren ellers skal bede om.

Lørdag d. 09/04

Den halve dag brugte vi i Perugia, inden vi vendte snuden tilbage mod Rom for at sætte os op i et fly og vende snuden mod København.

Men først hørte vi Richard Hoechner fra det schweiziske medie Republik fortælle om deres journalisters arbejdsgange. Med i panelet var også Lea Korsgaard fra Zetland. De to medier kalder sig søskendemedier, fordi de minder så meget om hinanden og på mange punkter arbejder på sammenlignelige måder.

Men Richard Hoechner fortalte, at de ansatte i supportafdelingen var i centrum i nyhedsrummet på lige fod med journalisterne. Supporten tager henvendelser fra læserne seriøst og indgår nogle gange i dialog med dem om, præcis hvilken historie der kan skrives på baggrund af henvendelsen. Derefter går de til den bedst egnede journalist. Det skabte både gode og relevante historier, men det opbyggede også en relation mellem mediet og læserne.

Det var en meget inspirerende tilgang til henvendelser fra læsere, der ofte kan gå tabt i en automatiseret tip-indbakke, som ingen på redaktionen rigtig gider bruge tid på.

På sidste dagen tittede solen søren frem i Rom, og vi kunne sågar gå rundt i t-shirt!

Mange tak til Kreds1 for støtten!

